

ԴԱՅԱ ՈՅԱԿԱՆԻՒԹԻ

ԳԵՏՏԵՆԱԽՆՁՈՐ

(ԸՆՍ ՄԵԿԱՐՆԻ)

Դ 25038

ՊԵՏՏԵՐԱՏ 1930 ՅԵՐԵՎԱՆ

ԱԿ. Կ. ԿՈՒԶԵՆԵՑՈՎԻ

5

Հայրիկն ու մայրիկը դաշտում գետնախնձոր եցին տրնկում, իսկ մաֆիկն ու Գոհարիկը ուռենու ստվերում, գետնախնձորով լիրը պարկի մոտ խաղում եցին:

Մաֆիկը տնակ եր շինում, Գոհարիկն ել տնակի առջիկ պարակեցում համբի փետուրներից «ծառեր» եր տնկում:

Նրանք լարված աշխատում և միենույն ժամանակ յերդում. «Ախ, գետնախնձոր,

Ճոր, ճոր,

ով չի սիրում թեզ, թեզ, թեզ,

Նրա թերնից պակասում ե,

սում ե

Համ ու լաղամ,

դամ, դամ, դամ».

Մեկ ել մաֆիկը մի փետուր ամբացրեց գետնախնձորին և մտածեց՝ «Յեկ աքաղաղ պատրաստեմ». ավելացրեց ևս յերկու փետուր, փայտերից շինեց վոտքերը, վիզն ու կտուցը, մի փոքր գետնախնձորից ել գլուխը պատրաստեց և բացականչեց՝

— Նայիր, աքաղաղ ե, աքաղաղ:

«Իրավ ե»—մտածեց Գոհարիկը մի գետնախնձոր վերցնելով:

— Յեկ շուն ու կատու պատրաստենիք:

— Գոհար, շունը պատրաստիր դու:

— Իսկ դռւ՝ կատու,

Յեկ գործի անցան: Դժվար չեր, մազերի համար խոռ քաղեցին, իսկ վոտքերն ել պատրաստեցին լուցկվներից: Ահա պատրաստ ե, կատուն փախչում ե:

— Փախիր, փախիր իմ լավ կատու:

— Բորիկ ջան, նրան բռնիր գու:

Այլքանով ել չբախտիսնացան, Պատրաստեցին նաև
մի մարդ՝ Ծղնոտից հագուստներ «կարեցին»:

Սակայն «Մարզը» յերկու վոտրի վրա չի կա-
րողանում կանգնել, Պատրաստեցին մի յերրորդ
լրացնող վոտր ևս :

Կրկին առաջ գնացին: Ահա յերկու աղջիկներ
զուգված-զարգարված գնում են:

— Մորաքույր Պայծառի նման վզկապ ել ունեն — ասաց
Ռաֆիկը.

Այդ ժամանակ նրանց մոտ յեկան նաև նրանց ընկեր-
ները. Գետնախնձորե խաղալիքները նրանց ել դուր յեկան.

Նրանք ել սկսեցին մասնակցել «կառուցման» գործին:
Պատրաստեցին՝ ով բնչ տեսել եր, ով բնչ կարող եր,
ինչ հեշտ եր—Ահա ձին քաշում և սայլը, մի ուրիշ տեղ

տղան ճեծել է ձիուն, կամ գնում է ձիու առաջն ընկած։
Իհարկե շմոռացան նաև իրենց։ Ահա նրանց ողակը, թմբու-
կը գնում է առաջից, ահա և զրոշտկակիրը։
Իսկ հարեվան Զարչի Նիկոլի կինը, են ծգ-ծգան Մա-

բան... ԱՌ, քիչ ե մնում, վոր հենց յերեխաներն իրենք վախենան իրենց պատրաստած «Մարոյից»։

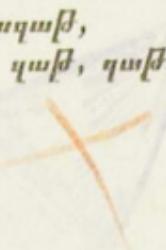
Խեչ լոկ ել զարդարիել և մեռածը։

Բայց տես, նա զարձյալ մանուկներին չար աչքով ե մտիկ տալիս։ Բայց մանուկներն ուրախ են և յերգում են իրենց սիրած յերպը։—

— Այս, զետնախնձոր,
ձոր, ձոր,

այ չի սիրում քեզ, քեզ, քեզ, —
նրա քերնից պակասում ե,
սում ե

Համ ու լազաթ,
զաթ, զաթ, զաթ։

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

220025038

054.

A II
25038

ФНУС' 50 ЧПП.

Я. МЕНСИН
КАРТОШКА
ГИЗ ССРА 1950 ЭРИВАНЬ

Գիտարան № 1458 Դրամեգիար № 6034 ԱՆ. Տրամադրություն՝ 4000
Վրաստանի Հայոց կառավարության Գործադրության Համար № 571